

Marie Jacobsen Damms prædiken Mariæ bebudelsesdag

Taler

Marie Jacobsen Damm
Sognepræst

Dato

6. april 2025

Sted

Sankt Johannes Kirke, Nørrebro

Omstændigheder**Prædikentekster**

Johannes' Første Brev kapitel 1, vers 1-3
Lukasevangeliet kapitel 1, vers 26-38

Salmer

Lysets engel går med glans
Alle mine kilder skal være hos dig
Op, al den ting, som Gud har gjort
Nu kom der bud fra englekor

—

Lyksaligt det folk, som har øre for klang
Alt, hvad som fuglevinger fik

- 1 At være præst er et kald. Men hvad betyder det egentligt? Engang talte man også om, at arbejdet som læge, lærer og sygeplejerske var et kald, altså mennesker hvor grænsen mellem arbejde og fritid er flydende, hvor man slet ikke kan lade være med at komme, hvis nogen kalder på en - og hvor lønnen i øvrigt ingenting
- 5 betyder, for den får man først i himlen. Man bliver også kaldet til præst i et sogn. Man bliver ansat af kirkeministeriet, men kaldet af menighedsrådet, der peger og dermed kalder på den, der skal forkynde evangeliet i deres kirke. At have et kald handler herhjemme mest om embedsførelse og livsstil.
- 10 Sådan er det ikke i den engelske kirke. Her skal man til en slags eksamen, hvor man skal fortælle om sit personlige og vist nok guddommelige kald, og så bliver det vurderet, om det kald er troværdigt eller godt nok til at man kan blive præst. Jeg er ret sikker på, at jeg ville have dumpet sådan en kalds-eksamen. Først og fremmest fordi, at jeg slet ikke er helt sikker på, hvordan det foregår. Er det
- 15 Gud, der kalder? Helligånden eller en engel? Hvem kaldte på mig, hvor og hvornår?

- Var det, da jeg som 10-årig helst ville sidde alene i Markus Kirken i Venedig og overvældes af de gyldne mosaikker i loftet, mens resten af familien var på
- 20 sightseeing? Eller var det, da jeg begyndte at slå et smut forbi den lokale kirkegård på vej hjem fra badesøen i Albertslund, fordi jeg godt kunne lide at

kigge på de mange gravstene med de mærkelige gammeldags navne, og fordi der var en særlig stemning inde i kirken. Eller var det dengang præsten læste Per Olov Enquists Den forstødte engel op på en lejr tur for nogle teenagere, der gik
25 til frivillig kristendomsundervisning hos ham, selv om de slet ikke skulle konfirmeres? Mon det skete den dag på en læsesal på det teologiske fakultet, hvor det gik op for mig, at jeg måtte springe ud på troens 70.000 favne, også selv om der var kristne dogmer, jeg slog mig på? Måske skete det, da jeg blev døbt i den lille middelalder kirke, hvor jeg senere selv blev præst, eller var det første
30 gang jeg gik til alters og fik nadver i Trinitatis kirke. Hvornår blev jeg egentlig kaldet?

Måske det hele, lidt til og meget mere... Mens mange, i hvert fald i den engelske kirke, nok umiddelbart tænker på et kald som et mirakuløst nedslag, som en
35 underfuld begivenhed på et bestemt tidspunkt i tiden, man kan pege tilbage på og sige: Se! Netop her skete det – her fandt mit personlige kald sted. Som var det Gud, der i et bestemt øjeblik strakte sig ned og kaldte med høj røst, eller lod sin hånd dreje mennesket i en bestemt retning eller sendte en engel med et budskab – som da Maria bliver bebudet, at hun skal blive med barn. Men gad vide, om
40 hun ville have bestået en kalds-eksamen? For selv om Maria i Lukasevangeliet udbryder: Lad det ske mig efter din vilje, så er det først langt senere, at hendes betydning vokser. Legender og traditioner opstår hen ad vejen. Hun bliver vendt og drejet på de store synoder. Hun bliver ophøjet som gudsføderske, men fjernet som kirkelig leder. Og så bliver hun malet -af de største og de fleste:
45 Michelangelo, Raphael, Botticelli, Edvard Munch, Emil Nolde og Henry Heerup. I findes i ethvert kapel i det sydlandske, så du kan tænde et lys for himmeldronningen, for den unge kvinde, der gribes af frygt, da ærkeenglen Gabriel pludselig står i hendes kammer og bebuder hende, at hun skal blive med barn ved Helligånden – at hun skal føde Guds søn. Men som tager kaldet på sig,
50 bryder ud i lovsang og siger: Lad det ske mig efter dit ord!

Og det er netop sådan, vi beskriver, at Gud griber ind i vores liv, at han kalder på os – i fortællinger, i musik og på malerier. For når vi skal beskrive den slags mystiske indbrud i historien, guddommelige fornemmelser, spirituelle
55 oplevelser og overnaturlige begivenheder, så skaber vi historier af naturlig art, fordi vi ikke har andet. Det kan være, at der optræder en budbringer, en særlig udsendt, en engel, som løfter en slig af sløret mellem verden og paradiset; der sidder ved den tomme grav i hvide klæder, som sidder blandt liljer i urtehaven og peger med en palmegren, som dale ned i skjul, og går med glans gennem

himmelporte...

65 Det er bare en sang, en myte, forklarer vi os måske? Det er for utroligt – og alligevel er det en troværdig historie. Fordi den ikke lader os ikke ubevægede og ligegyldige. Og det er det, bebudelsen og at blive kaldet, handler om; at lade sig
70 blive berørt – af livet, af mennesker, af Gud. At åbne sig for nyskabende ord og fortællinger, for fantasi og poesi, for musik og sang, for kunst og skønhed. Og er alle ikke i stand til det? Jeg har svært ved at forestille mit et menneske, der udelukkende forholder sig til kolde kendsgerninger og tørre facts? For de grundlæggende sandheder og en eksistentiel betydning kan aldrig formuleres logisk og lige ud ad landevejen. Vi skal tit en omvej, hvor hjerte og tro og følelse spiller en større rolle end rationel videnskab. Det sker netop i fortællingen – og måske er det der, at vi bliver berørt, at vi bliver kaldet på?

75 For en gang imellem sker det, at vi i historierne eller i kunstværket hører noget, der vækker mig, som rører mig, en stemme, der kalder på mig og bevæger mig. Så jeg får lyst til at reagere, til at svare. Andre gange er det et menneske, der endte med at få betydning for mit liv, fordi noget ændrede sig i vores møde. Det er svært at sige præcis, hvad det var, der skete. Det er ikke sikkert, at vi kan redegøre
80 for det til en kalds-eksamen, for hvordan, hvornår og hvorfor det skete – for det var nok netop det hele, og lidt til og meget mere. Det sker nemlig i små glimt, som vi oftest først forstår i et tilbageblik, men når vi forbindes på den måde, så forandrer det os, så vi pludselig ser verden på en ny måde og tænker anderledes om den og os der er i den – om hinanden. Når det sker, så er det et kald.

85

Så lov og tak og evig ære være dig vor Gud, Fader, Søn og Helligånd. Du som var, er og bliver en sand treenig Gud, højlovet fra første begyndelse nu og i al evighed. Amen

90

Kilde

Manuskript tilsendt af taler og udgivet af Danske Taler med tilladelse fra taler

Kildetype

Digitalt manuskript

95

Tags

Første tekstrække, Mariæ bebudelsesdag, Prædiken, Prædikener fra 2000-tallet

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/marie-jacobsen-damms-praediken-mariae-bebudelsesdag>